

Vergaderjaar 1993–1994 Nr. 437

23 869 (R 1513)**Verdrag inzake de rechtspositie van de
Internationale Opsporingsdienst te Arolsen;
Bonn, 15 juli 1993****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

's-Gravenhage, 1 september 1994

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 14 september 1994.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 14 oktober 1994.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste en tweede lid, en artikel 5, eerste en tweede lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 15 juli 1993 te Bonn tot stand gekomen verdrag inzake de rechtspositie van de Internationale Opsporingsdienst te Arolsen (Trb. 1993, 148 en 1994, 132).¹

Een toelichtende nota bij het verdrag treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 14 september 1994 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. A. F. M. O. van Mierlo

¹ Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

S-00
S-IZ

TOELICHTENDE NOTA

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat (artikel 25a, vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

De Internationale Opsporingsdienst, ook wel aangeduid als de «International Tracing Service» (ITS), gevestigd te Arolsen in de Bondsrepubliek Duitsland, heeft op basis van een notawisseling van 6 juni 1955 tussen een aantal belanghebbende staten (de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika) het mandaat gekregen om tengevolge van de Tweede Wereldoorlog vermiste personen op te sporen en gegevens over oorlogsslachtoffers die geïnterneerd of verdreven werden, te verzamelen en te beheren.

Tevens kwam op 6 juni 1955 te Bonn tot stand de Overeenkomst inzake de oprichting van een Internationale Commissie voor de Internationale Opsporingsdienst (Trb. 1956, 1; laatstelijk Trb. 1974, 18). Van Nederlandse kant wordt vanaf het begin geparticipeerd in deze Commissie, die onder meer richtlijnen kan geven voor de activiteiten van de ITS.

Nog jaarlijks worden bij de ITS enige duizenden verzoeken om informatie ontvangen, afkomstig uit alle delen van de wereld. De ITS, die geheel wordt gefinancierd door de Bondsrepubliek, telt dan ook bijna 500 medewerkers. Het werd bij de ITS als een gemis gevoeld, dat deze geen rechtspersoonlijkheid bezit en derhalve niet in rechte kan optreden voor de Duitse rechter, met name niet in arbeidszaken. Het onderhavige verdrag voorziet hierin en verleent aan de ITS de benodigde rechtsbevoegdheid.

Gezien het feit dat de ITS ten dienste staat van alle Nederlanders, zal het verdrag voor het gehele Koninkrijk gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. A. F. M. O. van Mierlo